

EXPEDICE EVOLUCE

Občanské sdružení ARCHA

- sdružení pro rekreaci a pobyt v přírodě –

ČELOŽNICE 31.7. – 10.8.2021

HYMNA EVOLUCE

kapo 3. pražec

A E D
Když jednou bouchl vesmír, z ničeho nic,

A E D
tak vznikl bezva chaos, vesmírný mix.

A E F#mi D A A E D
Trvalo celé věky než Země ochládla - než nám Zem ochládla.

Když Země zchládla byl to jen svět moří,
na souši ani noha, nebe bez peří. A E A
Nikdo by tehdy vůbec netipoval, co bude dál - vývoj jak půjde dál...

Refrén:

A E
Velkým Třeskem všechno začalo, galaxiemi to zmítalo.

F#mi D
Země vznikla z prachu hvězd, pak už to šlo o sto šest!

A E
Velkým Třeskem všechno začalo, evoluci to započalo,

F#mi D
z moře na břeh to byl stres – a dnes létáme do nebes!

Když z moře na souš vylezl první mlok,
pro Evoluci byl to ten správný krok.
Zdálo se, že dinosauři pro vývoj mají klid - (leč) smázl je asteroid.

Když si pak opočlověk stoupl na zadní,
a první zbraň z pazourku chytil do přední.
V tu chvíli Evoluce nabrala jasný směr - pro nás jasný směr.

Refrén:

Velkým Třeskem všechno začalo, galaxiemi to zmítalo.
Země vznikla z prachu hvězd, pak už to šlo o sto šest!
Velkým Třeskem všechno začalo, evoluci to započalo,
z moře na břeh to byl stres – přeskoč, přelez, nepodlez!

Nejdřív byla starší mladší doba kamenná,
na mamuta člověk mohl dělat ramena.
S pomocí megalitů sledoval přesný čas - z obilí dělal kvas.

Když si pak písmo včetně čísel osedlal,
na prvních lodích vítr plachty napínal.
Obzor objevů se lidem dokořán otevřel - celý svět otevřel.

Refrén:

Velkým Třeskem všechno začalo, galaxiemi to zmítalo.
Země vznikla z prachu hvězd, pak už to šlo o sto šest!
Velkým Třeskem všechno začalo, evoluci to započalo,
člověk bývá nerad sám – to ho žene ke hvězdám!

Archimedes, Pythagoras, Thales z Milétu,
Leonardo da Vinci, vynález máme tu.
Galileo, Newton, Einstein, nebo třeba Otto Wichterle
- to byly kebulé!

Na tom všem je hlavně zajímavé nejvíce,
že všichni pocházíme vlastně z opice.
S teorií, která je do dnešního dne stále in - přišel Charles Darwin.

Refrén:

Velkým Třeskem všechno začalo, galaxiemi to zmítalo.
Země vznikla z prachu hvězd, pak už to šlo o sto šest!
Velkým Třeskem všechno začalo, evoluci to započalo.
Chceš-li vědět, kdo je víc?! – My! Sapiens z Čeložnic!

Na na na na, na na ná nana...

C Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláváme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme objednáme, všechno známe, všechno víme,
poradíme, posloužíme.

C Stál krámk v naší ulici, v něm **F** párky, buřty s hořčicí
a **G7** bonbóny a sýr a sladký **C** mák.

Tam **C** chodíval jsem potají, tak **F** jak to kluci dělají

a **G** ochutnával od okurek **C** lák

a **F** pro mou duši nevinnou pan **C** vedoucí byl hrdinou,
když **D7** po obědě začal prodá **G** vat.

Měl **C** jazyk mrštný jako bič a **F** já byl z něho celý pryč a
G toužil jsem se prodavačem **C** stát.

Refrén:

C Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,

F kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,

G všechno máme, co kdo chcete,
obchod kvete, jen si račte **C** říct.

Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.

I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač.
Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

Ref:

Pět deka, deset deka ...

Vím, že se život rozletí a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.

I kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ - odpovědný vedoucí.

Ref:

Pět deka, deset deka ...

Ami

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla.
Chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela.

Dmi**G**

Zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Ami

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem.

Dmi**G**

My už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
C **E7**
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami**Dmi**

O vodě, o trávě, o lese,

G**C****E7**

o smrti, se kterou smířit nejde se.

Ami**Dmi**

O lásce, o zradě, o světě,

E7**Ami**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny.
Pan Kepler rozepsal nebeské zákony.
Hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí.
Že kořen s větvemi ve strom se spojuje,
krev našich nadějí vesmírem putuje

Ami Dmi G C E7

na na ná...

Ami Dmi E7 Ami

na na ná...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije.
Šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru.
Až příště přiletí, ach pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se.
O lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě.

O STAVBĚ SVĚTA

(Nezmaři)

C

E

Hospodin-stavitel nakreslil kruh,

Ami

E(C7)

Dole buď voda, no a nad ní vzduch,

F

C

A

Fortel měl a k tomu píli i fór,

D

G

Glory-haleluja zapěl andělskej chór.

Refrén:

C

E

Ami

E(C7)

(Vzal) hřebíků pár a trámů, hřebíků pár a trámů,

F

C

A D

G

Víte už jak příběh začíná, každej to kdysi čet v dějinách.

Když Noe viděl, že se kaboní,
pár zeber sehnal a pár pakoní,
přitesal trámy, pak vystužil kýl,
klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.

Ref: (Vzal) hřebíků pár ...

Tak běžel čas a vývoj šel dál,
Šalamoun král zem spravoval,
vousy si pohladil, řek: povídám,
teď hned tady postavte chrám, postavte chrám!

Sám ďábel se smál, ví asi svý,
někdo má konečný řešení,
máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
nevinnému staví kříž, staví kříž.

Ref: /:(Vzal) hřebíků pár ...:/

MORITURI TE SALUTANT

(Karel Kryl)

Cesta je **Ami** prach a **G** šterk a **Dmi** udusaná **Ami** hlína

C a šedé **F** šmouhy **G7** kreslí do vla **C**sů

/: a z hvězdných **Dmi** drah má **G** šperk co **C** kamením se **Emi** spíná
Ami a pírka **G** touhy z **Emi** křídel Pega **Ami**sů. :/

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,

v ruce má štítky, v pase staniol,

/: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,

dvě křehké snítky rudých gladiol. :/

Refrén:

G Seržante, písek je bílý, jak paže Daniely,

Ami počkejte chvíli, mé oči uviděly

G tu strašně dávnou vteřinu zapomnění

Ami Seržante, mávnou **G7** a budem zasvěceni

C Morituri te salutant **E** morituri te salutant...

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá

a písek víří křídla holubí

/: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá,

a zvedá chmýří které zahubí. :/

Cesta je tér a prach a udusaná hlína

mosazná včelka od vlkodlaka

/: rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína

a děsně velká bíla oblaka... :/

Ref.: Seržante, písek...

Ami**E****Ami**

Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Refrén: **Dmi** Žízeň je veliká, **Ami** život mi utíká,

E nechte mě příjemně **Ami** snít,

Dmi ve stínu pod fíky **Ami** poslouchat slavíky,

E zpívat si s nima a **Ami** pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Ref: Žízeň je veliká...

Nebe je modrý a zlatý, ženy jsou krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref: Žízeň je veliká...

RŮŽE Z PAPIŘU

(bratři Nedvědovi)

Dmi/ami

Do tvých očí jsem se zbláznil

E7

Gmi

a teď nemám, nemám klid,

Ami

Dmi

hlava třeští, asi tě mám rád,

Dmi

E7

Gmi

stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,

Ami

Dmi

studenou sprchu měl bych si dát.

Refrén:

D7

Gmi

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7

F

A7

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,

Dmi

Gmi

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami

Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

Přines' jsem ti kytku,

no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to víš,

možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

Ref.: Na pouti...

ZAFÚKANÉ

(Fleret)

Ami, A2, Ami, A2, Ami, A2, Ami, A2, F, F, F, F, Ami, A2, Ami, A2

Ami Větr sněh A2 zanésl Ami z hor do A2 polí,

Ami já idu C přes kopce, G přes údolí Ami ,

C idu k tvej G dědině zatúla C nej,

F cestičky C sněhem sú E zafúkané. Ami F7maj Ami E4sus

Ref.: Ami Zafúkané C , G zafúkané C

F kolem mňa C všecko je Dmi zafúkané E

Ami Zafúkané C , G zafúkané C

F kolem mňa C všecko je E zafúkané Ami

Emi, D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

Ref.: /: Ale zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

Ref.: /: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Emi, D, G, H7, Emi, D, G, H7, Emi

VEĎ MĚ DÁL CESTO MÁ

(Pavel Bobek)

G **Em**
Někde v dálce, cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá
G **Em**
Někde v dálce, každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá, anebo tisíc mil.

Refrén: **G** **D** **Em** **C**
Veď mě dál cesto má, veď mě dál, vždyť i já,
G **D** **C** **G**
Tam kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

Chodím dlouho, po všech cestách,
Všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
Plná žáru bývá, hned zas samý chlad

Ref: Veď mě dál ...

Em **D** **G**
Pak na patník poslední napíšu křídou,
C **G** **D**
jméno své a pod něj že jsem žil hrozně rád.
Em **F**
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **G7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát (půjdu spát).

Ref: Veď mě dál ...

D G D

Býval jsem chudý jak kostelní myš.

F#mi Hmi A

Na půdě půdy jsem míval svou skrýš.

G D A Hmi

/: Pak jednou v létě řek jsem si bať,

G D G D

svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :/

D G D

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám.

F#mi Hmi A

Zámek jde lehce a adresu znám.

G D A Hmi

/: Zlato jak zlato, dolar či frank,

G D G D

tak jsem šel na to do National Bank. :/

D G D

Ref: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou.

F#mi Hmi A

Na každém rohu mají fotku mou.

G D A Hmi

Kdyby mě chytli, jó byl by ring.

G D C G A D G D

Tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé - jé.

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.

/: Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/

Však půl roku nato řekla mi dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost.

/: Sbal svých pár švestek a běž si kam chceš,
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

Ref: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou.

Na každém rohu mají fotku mou.

/: Kdyby mě chytli, jó byl by ring.

Tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, já - já. :/

Teď ve státě Utah žiju spokojen.

Pípu jsem utáh a straním se žen.

/: Kladou mi pasti a do pastí špek,

já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

D G D
Ref: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou.

F#mi Hmi A

Na nočních stolcích mají fotku mou.

G D A Hmi

Kdyby mě chytli, jó byl by ring.

G D C G A D G D

Žít pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing, já - já.

A D

Hmi Emi D
 Když první tání cestu sněhu zkříží
G Emi F# Hmi
 a nad ledem se voda objeví,
Hmi Emi D
 voňavá zem se sněhem tiše plíží,
G Emi F# Hmi
 tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

Refrén: G D
 Přišel čas slunce, zrození a tratí,
G D F#
 na kterých potkáš kluky ze všech stran,
Hmi Emi
 [: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
G F# Hmi
 oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

Kdo ví, jak voní země, když se budí,
 pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
 jaro je lék na řeči, co nás nudí,
 na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

Ref: Přišel čas slunce ...

Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
 pak bych měl naděj, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.

Ref: G F# H
 + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

PETĚRBURG

(Jarek Nohavica)

Ami
(Předehra...)

F E Ami

Ami
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F E Ami
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal

C Dmi E
Ref: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F Esdim H7 E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami F E Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :]

(Mezihra...)

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku :]

(Dohra...)

D A
Stojí hruška v širém poli,

D G A
vršek se jí zelená.

D G A D
Pod ní se pase kůň vraný,

D A D
pase ho má milá.

D G A D
Pod ní se pase kůň vraný,

D A D
pase ho má milá.

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána?

Kam můj milý pojedete?

Já pojedu s váma.

Kam můj milý pojedete?

Já pojedu s váma.

A G A / A G A

A já pojedu daleko,
přes vody hluboké.

Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černoové.

Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černoové.

G D G C D

G/H C D/A G D G

G/H C D/A Emi G D G

- G Ami G Ami G Ami Hmi Ami**
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráž končí vonící, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jen říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

KLUZIŠTĚ

(Karel Plíhal)

- C Emi7 Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G**
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C Emi7 Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C Emi7 Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C Emi7 Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7 Ami7 C/G
Ref: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi7 Ami7 C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

Ref: Zatím tři bílé vrány...

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Ref: Zatím tři bílé vrány...

Ref.: C Tam-tam, G ta-da-da-C dam-dam,
ta-G da-da-da-C dam-dam, ta-G da-da-da-C dam. G

1. C Na svůj G obraz se C dívám G, C soudím, G že ránu C mám G,
C píseň G o tváři C zpívám a jak G se tak C dívám už G se nepo C znám
F Já-á-á-á už dvanáct C dní svůj obraz G nevšední,
sleduji F po ránu, stojí to G za, no za ránu.

Ref.: C

2. Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám,
chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho rám.
Dá-á-ám si kafe do jedu a klapky na oči,
a nohy do ledu, snad se to o-, no otočí.

Ref.: C

3. Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám,
chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho rám.
Já-á-á-á sním doma o tváři, co dívkam zazaří,
a nechci zrcadlo, teď mě to po, no popadlo. Ref.:

TŘINÁCTKA

(Klíč)

Emi D

Zve válčit mě pan maršál sám,

C H7

v mládí je má síla, milá,

Emi D

víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,

C H7 Em

třináct růží na polštář ti dám.

G D

Ref: [: Už mi to i táta říkal: koukej žít,

Emi Hmi

v neštěstí i štěstí mít,

C G

bud' chlap, a neznej klid,

Ami

a tarokovou třináctku,

H7 Emi

tu musíš v kapse mít. :]

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

Ref:

3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

Ref:

(Mezihry) **Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi**

BATALION /MARKYTÁNKA/ (Spirituál kvintet)

Ami C G Ami C G Ami Emi Ami

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dává

Ami G Ami Emi Ami

ostruhami do slabin koně pohání.

Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

Ami C G Ami Emi Ami

zítra do Burgund, batalion zamíří,
víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

Rozprášen je batalion poslední vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

CO Z TEBE BUDE

(Pokáč)

(kapo 3. pražec)

[C, Dmi, G, C, Ami, Dmi, G, C] - pořád dokola :)

Dmi

když jsem byl prcek tak se mě všude

G

C

dospěláci ptali chlapče co z tebe bude

Ami

Dmi

já řek že nevim a div se nerozbrečel

G

C

dyť já měl sotva páru co budu dělat večer.

Ptala se máma zajímalo to tetu

i zoufalýho dějepisáře v kabinetu

jo kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl

moc rád bych mu odpověděl (já pane učitel).

C

Dmi

2x Ref.) já chci milovat já chci poznat svět

G

C

já chci lítat na měsíc a pak zpět

Ami

Dmi

já chci drink a pláž ne tvou kancelář

G

C

proč se mě tak blbě ptáš?

Občas se zdá že účel dospívání
je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní
možná by ale někdy stálo za to říct
že život je i něco víc

víc než do kanclu z kanclu splácet hypotéku
a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků
život je dar tak žij ho než uteče ti
čekáním na důchod ve stopěti

2x Ref.)

uo o o o co z tebe bude
uo o o o co z tebe bude
uo o o o co z tebe bude
uo o o o

2x Ref.)

ČLOVĚK

(Pokáč)

G

C D G

Jó kdybych byl pták, kterej lítá oblohou,

D

plachtil bych si jenom tak, nemusel furt stát na nohou,

C

D

H7

Em

jenže stejně by pak jednoho dne přišel nějaký vrah,

C

D

G

vytáh by vzduchovku a měl bych po ptákách.

Jó kdybych byl šnek, měl bych svoji ulitu,

tu bych za sebou si vlek, neztrácel klíče od bytu,

lez bych pomalu a kochal se když louky rozkvetou,

než nějaký frantík by mě vdechnul s bagetou.

Refrén:

C

D

Em

Občas jsem bože vážně vdečnej že jsem člověk,

C

D

Em

tohle tvý rozhodnutí brácho fakt cením,

C

D

Hm

Em

a i když svět je občas zlej, těžký je žít tu střízlivej,

C

D

G

furt lepší než bejt na šrot v sekci uzenin.

Jó kdybych byl prase chrochtal bych si na farmě,

farmář denně s láskou v hlase by za uchem drbal mě,

než by jednou ráno za mnou zmetek přišel s pistolí

a řek mi kámo teď to trochu zabolí.

Jó kdybych byl norek, žil bych u vody,
byl bych oblíbencem holek, neznal jejich důvody,
dokud by si mě i můj kámoše nepochytaly
a neoblíčky pro svý beauty kanály.

Ref: Občas jsem bože vážně vděčnej ...

Em **C**
Jó to kdybych byl páv, co se rád čepýří,
G **D**
sám bych v zoo bavil dav, roztáhl ocas stačí říct,
Em **C**
ale stejně by to jen, pár dní trvalo,
G **D**
než by můj maso v blízkým čínským bistru lidem chutnalo,
H7
pod názvem kung pao ...

Ref: Občas jsem bože vážně vděčnej ...

Podpis:

.....

Pokřik oddílu: